

Yağmur Ormanları

– Saliha Kaşıkır · 16 Ağustos 2010

Ağlayan ve durmadan yağın
Yağmur ormanları kadar yağıyorum şimdi
Yasak bulutlar dolaşıyor başımda
Yasak ve zehirli damlalar dallarımda
Gövdeme sarılmış davetsiz sarmaşık
Boğazıma kadar çamura batmışım
Ne bıraktım geride, gençliğimi mi?
Uzanıp uyumak istiyorum, gürültü yapma
Ve sarılmak göğsünde, dingin
Ağlayan yağmurlarımla ıslak
Ben bu acıyı seviyorum, zehirinide
Güller deriyorum saman sarısı
Uçurum kadar bir sensizlik
Ve o kimsesizliğime atlıyorum
Anısı var mı ki küçük bulutların
Ağaçlarım yok artık kurumuş dallarım
Büsbütün hazan oldu yapraklarım
Türkülerimle ıslık çalmıyor, ormanlarım
Ömrümün amacı kalmadı gözlerimde
Bir sigara içimi kadar yanıyor bulutlar
İpince su gibi sızıyorum yağmurun matemine
Sessizce çekip gitmek istiyorum,
Kalbimi unuttuğum yere
Ben en çok seni sevdim bilirsin
En çok sevgini emdi bu doyumsuz yüreğim
Yanlıştı bu aşk baştan, bitişe kadar
Bitmeliydi bu türkü, bitecekti
Belki ömrümün son gül destesiydi
Sevgi adına doğruydu belkide bilmiyorum
Kalbim unutulabilir miydi seni?
Zaman işkenceydi ve tarihler giyotin
Dudakları mı kanatırcasına dişliyorum günleri
Her dakika dilimin ucunda, sessiz çığlık
Bitse diyorum bu sensizlik
Geçen her zamanın gözlerine bakarak

Kendimi bitiriyorum da ıgneyerek
Bir seni bitiremiyorum
Uğuldayan ve yağan yağmur ormanları kadar
Islak ve girilmezim şimdi